

חוק חקירת סיבות מוות, תשי"ח-1958
תוכן עניינים

	פרק ראשון:	
	פרק שני:	
	פרק שלישי: חקירת סיבות מוות	
321	בקשה לחקירה בסיבת מוות	סעיף 19
321	שמירת הגוויה	סעיף 20
321	כי ימצא חלל	סעיף 21
321	מוות במוסד סגור	סעיף 22
321	עונשין	סעיף 23
321	פומביות	סעיף 24
321	סמכויות עזר	סעיף 25
321	בדיקת הגוויה	סעיף 26
321	ערעור על צו פתיחת קבר	סעיף 27
321	תחולת חוק האנטומיה והפתלוגיה, תשי"ג-1953	סעיף 28
321	הפסקת חקירה	סעיף 29
321	תוצאות החקירה	סעיף 30
321	הפסקת החקירה ודחייתה	סעיף 31
321	צו אישום	סעיף 32
321	אישום ללא חקירה מוקדמת	סעיף 33
322	חקירה שנית	סעיף 34
322	מעצר	סעיף 35
322	איסור פרסום	סעיף 36
	פרק רביעי: הוראות שונות	
322	ביטולים	סעיף 37
322	תיקונים	סעיף 38
322	הוראת מעבר	סעיף 39
322	ביצוע ותקנות	סעיף 40
322	תחילה	סעיף 41

חוק חקירת סיבות מוות, תשי"ח-1958

פרק ראשון:

פרק שני:

פרק שלישי: חקירת סיבות מוות

19. בקשה לחקירה בסיבת מוות
מת אדם ויש יסוד סביר לחשש שסיבת מותו אינה טבעית או שמותו נגרם בעבירה, וכן מת אדם בהיותו נתון במעצר או במאסר או בהיותו מאושפז בבית חולים לחולי נפש או במוסד סגור לילדים עם מוגבלות שכלית-התפתחותית, רשאי היועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו, קצין משטרה, רופא או כל אדם מעוניין, לבקש מאת שופט של בית משפט השלום שבתחום שיפוטו אירע המוות או נמצאת הגוויה (להלן – שופט חוקר) לחקור בסיבת המוות. בסעיף זה, "אדם מעוניין" – בן זוגו של הנפטר, הוריו, הורי הוריו, צאצאיו, אחיו ואחיותיו.
20. שמירת הגוויה
משהוגשה בקשה לפי סעיף 19, לא יעשה אדם דבר בגוויה בלי הוראה או היתר של השופט החוקר.
21. כי יימצא חלל
המוצא חלל חייב להודיע על כך מיד למשטרה.
22. מוות במוסד סגור
מת אדם בהיותו נתון במעצר או במאסר או בהיותו מאושפז בבית חולים לחולי נפש או במוסד סגור לילדים עם מוגבלות שכלית-התפתחותית, חייב הממונה על המקום שבו היה נתון או מאושפז להודיע על כך מיד למשטרה.
23. עונשין
העובר על הוראות הסעיפים 20, 21 או 22, דינו – מאסר שלושה חדשים.
24. פומביות
השופט החוקר יחקור בסיבת המוות, ורשאי הוא לערוך חקירה זו בפומבי או בדלתיים סגורות, או חלקה בפומבי וחלקה בדלתיים סגורות.
25. סמכויות עזר
לענין הזמנת עדים וגביית עדות, דין השופט החוקר וסמכויותיו כדינו וכסמכויותיו של בית משפט שלום בענין פלילי.
26. בדיקת הגוויה
שופט חוקר רשאי, אם הדבר דרוש לבירור סיבת המוות בחקירה לפי סעיף 19, לצוות על בדיקתה או ניתוחה של הגוויה על ידי רופא או מומחה אחר, על דחיית הקבורה עד לאחר הבדיקה או הניתוח, או על פתיחת הקבר והוצאת הגוויה לשם ביצוע הבדיקה או הניתוח.
27. ערעור על צו פתיחת קבר
על צו לפתיחת קבר לפי סעיף 26, רשאי כל אדם מעוניין, כמשמעותו בסעיף 19, וגוף מוכר, כמשמעותו בתקנות האנטומיה והפתולוגיה, תשי"ד-1954, לערער לפני בית המשפט המחוזי.
28. תחולת האנטומיה והפתולוגיה, תשי"ג-1953, יחולו, בשינויים המחוייבים לפי הענין, גם על בדיקה וניתוח לפי סעיף 26.
29. הודיע פרקליט מחוז לשופט חוקר, בכתב, שנמסרה הודעת אישום או שהוגש כתב אישום בקשר עם מקרה המוות הנמצא בחקירתו, יפסיק השופט את חקירתו.
30. שופט חוקר רשאי להחליט –
 - (1) כי הראיות שהובאו לפניו יש בהן כדי להוכיח סיבת המוות, ומה הן תוצאות חקירתו;
 - (2) כי הראיות שהובאו לפניו אין בהן כדי להוכיח סיבת המוות;העתק ההחלטה ימציא החוקר למשטרה וללשכת הבריאות המחוזית.
31. הפסקת ודחייתה
היה שופט חוקר סבור כי סיבת המוות הוכחה, רשאי הוא לסרב לקבלת ראיות נוספות, ואם היה סבור כי סיבת המוות לא הוכחה, רשאי הוא לדחות את המשך החקירה עד שיובאו לפניו ראיות נוספות.
32. צו אישום
נראה לשופט החוקר, כי הראיות שהובאו לפניו יש בהן כדי להוכיח לכאורה שנעברה עבירה על ידי אדם פלוני, רשאי הוא לצוות שפרקליט מחוז יאשימו לפני בית משפט בשל אותה עבירה; ובלבד שהשופט החוקר לא יתן צו לפי סעיף זה אלא אם נתן לאותו אדם הזדמנות להשמיע טענותיו ולהביא ראיותיו לפניו.
33. אישום ללא חקירה מוקדמת
נתן השופט החוקר צו לפי סעיף 32, יגיש פרקליט המחוז כתב אישום לבית המשפט, ולא תהא זכות לבקש חקירה מוקדמת.

34. חקירה שנית
נתן השופט החוקר החלטה לפי הסעיפים 30 או 32, רשאי היועץ המשפטי לממשלה לבקש ממנו לחזור ולחקור ולקבל ראיות נוספות, ובלבד שבקשה כאמור לא תוגש לאחר שעברו חמש שנים מתאריך ההחלטה.
35. מעצר
דין צו שופט חוקר לפי סעיף 32 כדין צו מעצר עד לאחר בירור דינו של הנאשם; אך אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות פקודת הפרוצידורה הפלילית (מאסר וחיפושים), או מהוראות פקודת השחרור בערבות, 1944, או מכל דין אחר.
36. איסור פרסום
רשאי השופט החוקר לאסור כל פרסום של הליך בחקירת סיבת מוות, שהתנהלה בפומבי, ורשאי הוא להתיר פרסום בדבר חקירה בסיבת מוות שהתנהלה בדלתיים סגורות; המפרסם דבר על חקירה בסיבת מוות בניגוד לאיסור או בלי היתר לפי סעיף זה, דינו – מאסר ששה חדשים.
- פרק רביעי: הוראות שונות**
37. בטלים –
(1) סעיפים 5 עד 26 ו-128(1), 28(5), 28(6), 28(7), 28(8), 28(10), 59(3), 74, לפקודת הפרוצידורה הפלילית (שפיטה על פי כתב האשמה);
(2) פקודת חוקרי סיבות מוות;
(3) תקנות חוקרי סיבות מוות.
38. תיקונים
פקודת הפרוצידורה הפלילית (שפיטה על פי כתב האשמה), תתוקן כך:
(1) בתנאי המגביל של סעיף קטן (2) לסעיף 31, יימחקו המלים "שאינה נתמכת בעדות שנגבתה בפני שופט השלום או";
(2) בסעיף 38, במקום המלים "אדם שלא העיד בחקירה מוקדמת, לא תקראהו הקטיגוריה להעיד במשפט" יבואו המלים "התנהלה חקירה מוקדמת כמשמעותה בחוק לתיקון סדרי הדין הפלילי (חקירת פשעים וסיבות מוות), תשי"ח-1958, ולא הובאה לפני השופט המנהל את החקירה עדותו של אדם פלוני או הודעתו במשטרה, לא תקראהו התביעה להעיד במשפט".
39. הוראת מעבר
החלה חקירה מוקדמת או חקירה בסיבת מוות לפני תחילתו של חוק זה, רשאי מי שהתחיל בחקירה המוקדמת או בחקירת סיבת המוות, הכל לפי הענין, להוסיף ולחקור לפי הדין שהיה קיים ערב תחילתו של חוק זה, ולא תישמע טענה שלפי הוראות חוק זה לא היתה סמכות לחקור או שהיה פגם בחקירה.
40. ביצוע ותקנות
שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה ורשאי להתקין תקנות לביצועו, ובין השאר תקנות בדבר –
(1) סדרי דין ונוהג בהליכים לפי חוק זה;
(2) דמי נסיעה ולינה ושכר בטלה של עדים שהוזמנו להעיד ושכר טרחה של רופאים ומומחים.
41. תחילה
תחילתו של חוק זה ביום א' באדר תשי"ח (21 בפברואר 1958).